

**ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ
ЛОКОМОТИВОРЕМОНТНИЙ ЗАВОД** — підприємство залізничної галузі машинобудування. Підпорядк. Мін-ву транспорту та зв'язку України. Засн. 1866 у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ) як Цісар.-королів. Гол. машинні майстерні Львів.-Чернів. залізниці. 1870 — найбільше пром. підприємство міста, де вже 1912 працювало бл. 1000 осіб. Майстерні ремонтували двовісні паротяги для обслуговування пасажир. потягів та тривісні — для вантажних. 1919 перейм. на Гол. вагоно-паровозні майстерні Станіславова. Після 1-ї світової війни проведено їхню відбудову і розширення: обладнано необхід. мех. пристроями, модернізовано коліс. та мех. цехи, створ. мех. лаб. Від 1939 — Станіслав. (від 1962 — Івано-Фр.) паровозоремонт. завод, який ремонтував не тільки паровози, а й пасажир. та товарні вагони, переобладнував рухомий склад з вузької колії на широку. 1948 завод розпочав здійснювати капітал. ремонт паровозів. 1951 спеціалісти підприємства встановили на маневрові паровози перші радіостанції; запущено установку для гартування інструменту і деталей струмом високої частоти. 1964 розпочато ремонт нафт. баків та паровозів серії ТЕ-555 для чехослов. залізниць. Проведено реструктуризацію підприємства, до складу якого ввійшли: паровозоскладал., коліс., зварюв., котел., ливарно-ковал. цехи; ремонтна, енергосилова, інструм., транспортна та мех. дільниці. Від 1976 — сучасна назва, від 2001 — ВАТ. 1977 на підприємстві розпочато ремонт тепловозів (лагодили також і незначну

кількість паровозів); встановлено нові верстати із числовим програм. керуванням. Протягом 1990-х рр., у зв'язку з переход. екон. періодом в Україні, завод перебував у криз. стані. 1998 осн. видами робіт були ремонт автомотрис, колінвалів двигунів, дизелів 12VFE, коліс. пар дизель-поїздів Д1 і ДР-1А, гідропередач ГДП-100. У 2001 розпочато новий етап розвитку підприємства, який був спрямований на підвищення якості продукції та розроблення нових проектів: модернізація дрезин типу ДГКу, автомотриси типу АГВ з покращеним дизайном та тех. характеристиками тощо. 2007 виконано другий проект модернізації автомотриси АГВ із встановленням крана-маніпулятора і маневрового майданчика. 2009 розроблено третій проект її модернізації для Пд.-Зх. та Донец. залізниць, а також завершено проект з виготовлення нової автомотриси АМВ (зокрема, АМВ-015, оснащеної буровим устаткуванням фірми «Palfinger»). Завдяки розширенню ринку збуту, залученню нових партнерів, освоєнню нових видів продукції та робіт обсяги виробництва зросли майже у 5 разів. Серед осн. видів діяльності заводу — ремонт, модернізація рухомого складу залізнич. транспорту і виготовлення запас. частин; випуск сучас. вантаж. автомотриси (на заміну зношених і застарілих шлях. дрезин). Продукцію експортує в Білорусь, РФ, Казахстан, Узбекистан, країни Балтії. Кількість працівників (2009) — 500 осіб. Тривалий час підприємство очолювали А. Ткаченко (1939–47), В. Тищенко (1947–54), І. Чорний (1966–88), О. Новиков (1988–99), від 2001 — В. Дутчак.

М. М. Явна

Бібліографічний опис:

Івано-Франківський локомотиворемонтний завод / М. М. Явна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13431>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).